

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Synodvs Nicæna II. Generalis. Sub Hadriano papa I. anno DCCLXXXVII.

Parisiis, 1644

Sancti Symeonis Columnalis, qui in mirabili monte fuit, epistola quinta ad
imperatorem: Iustinum iuniorem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15473

septem annis mansit in desertis, sicut bos comedens herbas.

Cosmas diaconus, notarius & cubuclesius, legit.

Sancti Symeonis Columnalis, qui in mirabili monte fuit, epistola quinta ad imperatorem Iustinum iuniorem.

Jerem. 9.

Quis dabit, semper Auguste & bone domine, oculis meis fontes lacrymarum ad lugendum & flendum amare & intolerabiliter omnibus diebus miseræ vitæ meæ? quia sub diuino zelo vestri * Deo redimiti & Christianissimi imperii talia extra omnem rationem impietatis agi præsumuntur ab his qui sine Deo sunt, Samaritis videlicet, qui supra omnem immundiciam polluti & execrandi consistunt, quique habitant ea quæ dicuntur Castra iuxta ciuitatem Porphyreonem, in venerabili domo, quam Deo placabile imperium vestrum iussit illic ædificari. Quæ subtiliter sciet vestra diuinitus conferuanda tranquillitas per ea quæ significata sunt humilitati nostræ a Paulo sanctissimo episcopo eiusdem Porphyreonis, & missa sunt nobis a beatissimo orientis patriarcha, qui & ipse super hoc vehementer doluit: * quanto magis mansuetissimi principes? Præsertim cum & inanimatos lapides huiusmodi impietates facere sufficerent exclamare, quas in præsentia vidit prædictus sanctissimus pontifex. Et enim super mortem & perditionem reputatum est ab humilitate nostra, quod quoquomodo ad auditus nostros venerit talis

* Deo coronati

* Gr. quidni enim mansueti

ἡ ἐπὶ ἀέτι δὴ μένειεν ἐν ταῖς ἐρήμοις, ὡς βοὸς ἐσθίων τὰς βοτάνας.

ANNO CXXXVII 77.

Κοσμάς διάκονος, νοτάριος & κουβουκλέσιος, ἀνέγνω.

Τοῦ ἀγίου Συμεῶν τοῦ Στυλίου, ἔς εἰς τὸν βασιλεῖα Ἰουστίνου νέον.

Τίς δώσει, ἀεισέβασε καὶ ἀγαθὴ δέσποτα, ποῖς ὀφθαλμοῖς μου πηρὰ δακρύων ἐπὶ τῷ πένθει καὶ κλαύσει πικρῶς καὶ ἀφορήτως ἐν ὅλαις ταῖς ἡμέραις τῆς ἐλευθέρου μου ζωῆς; ὅτι πρὸς ἐξ ἑσέως ἡμετέρας θεοσεβοῦς ἐκ Χριστιανικῆς βασιλείας τοιαῦτα ὑπὲρ πάντα λόγον ἀσεβείας πολλῶν πεπεσῆσθαι ἔβλεπον ἐκ τῶν ἀδελφῶν καὶ βδελυκτῶν Σαμαρειτῶν, τῶν παλαιόθεν Καστρα οἰκούντων πλησίον τῆς πόλεως Πορφυρέωνος, εἰς σέπλον οἶκον, ὃν τὸ θεῖον ἔκτισεν ἐκείνην ἐπέβλεψε κτίσασθαι ἐμῆ. ἀπὸ καὶ λιπὸν γνώσεται ἡ ὑμετέρα θεοφύλακτος χαλκωτός ἐν τῶν σημειώσεων τῆς ἡμετέρας ταπεινότητος παρὰ Παύλου τοῦ ὁσιωτάτου ἐπισκόπου τῆς αὐτῆς Πορφυρέωνος, ἐκπεμφθέντων ἡμῖν ἔβλεπον τῆς μακαριωτάτου τῆς ἐξ ἡμῶν πατριάρχου, καὶ αὐτῶν ἐπὶ πύτω σφοδρῶς δαγῆσαντες. πῶς γὰρ οὐχὶ ἡμεῖς ταπεινοὶ ὑπὸ τῶν ἀφύρων λίθων ἰκανὰ ἡμῶν παρασιθίσασθαι ἐβόησαν ταῖς τοιαῦτα ἀσεβήματα, ἀπὸ αὐτῶν ἐδέσαστο ὁ εἰρημύτης ὁσιώτατος διεμαρτυρεῖται. ὑπὲρ τῶν θανάτων καὶ ἀπώλειαν λελογῆσαι τῆς ἡμετέρας ταπεινότητος ὅπως εἰς ἀνοσίαν ἡμῶν ἐλθεῖν τοιαῦτα

ANNO
 CHRISTI
 797.

ἀσεβεία ὑπερβάλλουσαν βλάβη-
 μον ᾠεξίν, τετολμημένω εἰς αὐ-
 τὸν Ὁ δὲ ἡμᾶς ἐνανθεσθήσαντα θεὸν
 λόγον, καὶ εἰς τὴν παναγίαν ἐνδόξον
 θεομήτορα, καὶ Ὁ πάνσεπτον καὶ τι-
 μιον τρωτὸν, ἔεις ἑστὸν ἀγίοις αὐτοῖς. διὸ
 ὑπομνήσκοντες ἀναφέρωμεν ἵππ
 τὰς δέας ὑμῶν ἀκοῶς, ὅτι εἰ Ὁ πανδύ-
 σεβείας τὴν καλλινίκων ὑμῶν νόμοι ᾠρα-
 κελδοῦν, εἰκόνας βασιλείας ἐνυβελο-
 μένης, θανάτω ἔξασιῶ ἔπανολεθρίῳ
 ᾠραδιδόδοι ἑστὸν ποδο ἵππ ἄρειν πολ-
 μῶντας, πόσης ἀρεῆς ἀξιοὶ εἰσι καταδί-
 κης εἰς ἀπώλειαν, Ὁ εἰς τὴν εἰκόνα τῆς
 ἰσοδ τῆς θεοῦ, καὶ τῆς παναγίας ἐνδό-
 ξου θεοτόκου, μὴ πόσης δλίκετου ἀναι-
 δείας καὶ ἀσεβείας, καὶ διὰ τὸ ὑπερ-
 βάλλῃ κακὸν ἐκ ἔχου πείπειν, τοιαῦ-

impietas, quæ superexcedit om-
 nem actionem blasphemam,
 præsumptam in id ipsum Dei
 Verbum, quod propter nos in-
 carnatum est, & in sanctissimam
 ac gloriosam Dei genitricem,
 atque in venerabilem ac precio-
 sam crucem, nec non & in san-
 ctos eius. Propter quod com-
 memorantes suggerimus diui-
 nis auribus vestris, quoniam si
 piissima bonarum victoriarum
 vestrarum leges iubent, imagi-
 ne imperatoris iniuriis laceflita,
 morti supremæ ac perniciosissi-
 mæ tradendos, qui hoc conari
 præsumperint, quanta, putas,
 digni sunt damnatione in per-
 ditionem, qui in imaginem Filii
 Dei & sanctissimæ ac glorio-
 sæ Dei genitricis cum omni

* ἢ. αὐτοῖς τὰ τετολμηκότες, μηδεμίαν εἰς * αὐ-
 τὸν ἡμοιόμην Φιλανθεσπίας; ὅθεν
 δυσωπόμην τὸ καλλινίκων ὑμῶν κράτος,
 μὴ ποιῆσαι ἔλεος εἰς ἑστὸν ποδο τετολ-
 μηκότητας, μήτε φείσασθαι αὐτῶν, μήτε ἵ-
 οἰδουῶν παρὰ κλησιν ἢ ἡτολογίαν δέ-
 ξασθαι ᾠελ αὐτῶν, ἵνα μὴ ἔεις ἄλλο
 π τραπεῦσι, καδὸς ἢ δὴ θεοεἰδὸν ἔωρα-
 κὸς ἡμῶν δηλώσας τῶν Αὐτοῦ ἡμῶν
 τῶ ἀγιοτάτω καὶ θεομήνω πατρὶ ἀφῆ,
 σημαίας ἐν τῶ τῆος ᾠρ ἔαυτὸν ἔχον. ἔ-
 ρῃ ἔκρυψεν ἀφῆ ἡμῶν ὁ θεὸς τὰ διαβέ-
 λια αὐτῶν. ὅθεν πεπληροφόρημαι, ἀει-
 σέβαστοι αὐτοκράτορες, ὅτι οὐχ ὑποενέ-
 κοι βασιάσαι ἢ ὑπο τῆς μεγαλειότητος
 αὐτοῦ ἑλλαμπομένη θεοσήμετος ὑμῶν
 καρδία τὴν ποσὺ τὴν τῆς ἀπμίας ἀ-
 ποπίαν, ἡὸ οὐδέποτε μέχει τῆς νυῦ ἀ-
 κηκόαμην, τὰχα δὲ οὐτε ἄλλῃ Χει-
 στιαῖός. δλλῃ ἐνορκῶ ὑμᾶς δεασοτα καὶ

* incessabili impudentia & im-
 pietate, & propter nimiam mal-
 litiam, non habeo quod dicam,
 talia præsumperunt, nulla in
 eis facta misericordia? Vnde ob-
 secramus victoriosissimum imperium
 vestrum, ne faciat mi-
 sericordiam in eos qui hoc agere
 ausi sunt, neque parcat eis,
 neque qualemcumque postula-
 tionem vel rationem super illis
 accipiat, ne in aliud quid ver-
 tantur, sicuti iam visu videram,
 indicans Augusto mense san-
 ctissimo & a Deo honorabilif-
 simo patriarchæ, significans in-
 terim hoc apud se seruandum.
 neque enim abscondit a nobis
 Deus cogitationes eorum. Vn-
 de certus sum, semper Augusti
 imperatores, quod non suffe-
 rat Deo confirmatum cor ve-
 strum, quod ipse est magnitu-
 dine illustratum, tantâ inhono-

rantia procacitatem, quam nunquam hucusque audiimus, fortassis
 autem nec alius quisquam Christianorum. Sed adiuro vos domine per
 Concil. Tom. 19.

Emmanuel Deum excelsum, ne sufferatis saltem ad modicum quid fieri decentem vindictam; sed iubeatis exquiri etiam illa quæ in puteo facta sunt a nimia eorum & pessima nequitia, secundum tenorem epistolæ quæ ad nostram mediocritatem transmissa est: minime permittente mansuetissima dominatione vestra, si forte putauerint quidam subseminare importunos sermones, cum * quasi dominicæ sint potestatis, Deo qui dedit vobis imperium, taliter super omnem impietatem iniuriis affecto: vt & ceteri eorum timorem habeant cunctis diebus maledictæ ac segregatæ vitæ ipsorum: quos & suscipient cognatæ tenebræ suæ in damnationem vermis qui comesturus est illos, & ignis qui splendebit. & anathematizabit eos in inferioribus abyssi ipse sanctus & omnipotens spiritus Iesu Christi Domini nostri, qui ex Patre procedit, ad perdendum illos in infinitam perditionem. Hunc enim zelum vobis strenue, Deo conferuandi & triumphatores, in ipsum qui cum pietate vestra regnat, vnigenitum demonstrantibus Deum, super sacrificium Abrahæ suscipiemini ab eius cunctorum inspectrice deitate: & erit peramplius benedictum, potentia virtutis eius, & magnificentum Christo dilectum imperium vestrum super omnia præcedentia regna: quoniam ipsi est gloria in sæcula sæculorum. Amen.

* Gr. q. ad dominæ i. Augustæ potestatem pertineant.

Tarasius sanctissimus patriarcha dixit: Nostis, qualem sententiam exhibuerit pater?

Ἐμμανουὴλ θεοῦ ὑψίστου, μὴ αἰα-
μῆναι μήτε πρὸς μικρὸν ἔσθ' ἡμέραν
τὴν πρέπουσαν ἐκδίκησιν· καλῶσαι
δὲ ἐκζητηθῆναι καὶ τὰ ἐν τῷ φρέσιν
γεγονότα παρὰ τῆς ὑπερβαλλούσης
αὐτῶν παγκρατίου πονηρίας, καὶ τὴν
ὑφ' ἡμῶν τῆς πρὸς τὴν ἡμῶν μετείσθη-
ται ἰσχυροῦς· μὴ πρὸς δεξιῶν τῆς
ἡμερῶν τῆς ὑμῶν δεσποτείας, εἴσως
δὲ ξοισί πινε ὑποσπείρειν ἀκαίρους λό-
γους, ὡς δεσπονιακῶν αὐτῶν ὄντων,
ἔσθ' ἡμῶν δὲ δωκότος ὑμῶν τὸ κράτος οὐ-
τως ὑπερ πάντων ἀσθένειαν ἐν βελ-
δέντος· ὅπως ἐ (A) λοιποὶ αὐτῶν φέ-
ρον ἔχωσι πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ἐπα-
ρατου καὶ ἀφωρισμένης αὐτῶν βιό-
σεως· οὐ καὶ δόξασθαι τὸ συγγενὲς
αὐτῶν σκότος εἰς τὴν καταδίκην τῶν
μέλλοντων· αὐτῶν καταδίκην ἀσθενῶν
καὶ ἀφειρητῶν πυρός· καὶ καταδικασθῆναι
αὐτῶν εἰς τὰ καταχθόνια τῆς ἀ-
βύσσου αὐτῶν τὸ πανάγιον ἐκ παντοῦν ἁ-
μῶν πνεύμα Ἰησοῦ Χριστοῦ ἔκ κελου
ἡμῶν, τὸ ἐκ ἑσθ' πατρὸς ἐκπορεύομενον,
ἔσθ' δόξα αὐτοῖς εἰς ἀπείρατον ἀπό-
λειαν. ποῦτον ἡ (B) ζῆλον ἐνδεκνύ-
μενοι σουδαίως, θεοφύλακτοι ἑθ-
νομολογοῦντες, εἰς αὐτῶν (C) συμβασθῆναι
τῆ βίβλου ὑμῶν μονοθεῖ ἡ θεῶν,
ὑπερ τὴν ἑσθ' Ἀβραάμ θυσιῶν δόξασθαι
παρὰ τῆς αὐτῶν παντεπόπιου
θεότητος· καὶ ἔσθαι ὅτι πλείω ἐκλογη-
μένη καὶ μεγαλωομένη τῶν κρατῶν τῆς
ἐκείνης αὐτῶν ἡ φιλόχρηστος ὑμῶν βασι-
λεία ὑπερ πάντων τῶν ἐμ. πρὸς βασι-
σιλείας· ὅτι αὐτῶν ἡ δόξα εἰς πάντων αἰῶ-
νας τῶν αἰώνων. ἀμήν.

Ταράσιος ὁ ἀγιώτατος πατριάρχης εἶπεν· οἴδατε, ποίαν δόξαν ὁ πατήρ ὑπέδειξεν;

ANNO
CXXXII
717.

ANNO CHRISTI 787.

Βασίλειος ὁ ὁσιώτατος Ἐπίσκοπος Ἀγκύρας εἶπε· Ἐ συγχωρήσεως δὲ αὐτοῦ αὐτῶν ἐκρινεν.

Ἰωάννης ὁ ἀλαβείστας μοναχὸς καὶ τοποτηρητὴς τῆς ἀνατολικῶν ἑρεσιῶν εἶπεν· Ἐδὴ δὲ πᾶσιν, ὅτι Ἐ Σαμαρεῖται χείρονες τῆς ἄλλων αἰρετικῶν εἰσι, καὶ ἡ αἵρεσις αὐτῶν λίαν ἀποβλητος καὶ κινδύνη ὄντι, καὶ μακρὰν τῆς χεῖρος. ὡς ἀπέδειξεν ὁ λόγος, ὅτι Ἐ τὴν σελήαν εἰκόνας καταστρέφοντες χείρους εἰσι τοῦτων. Ἰωάννην δὲ ὄντι ὀνομασθῆναι αὐτῶν Σαμαρείτας.

Κωνσταντῖνος ὁ ὁσιώτατος Ἐπίσκοπος Κωνσταντίας τῆς Κύπρου εἶπεν· ἐγὼ μὲν τῶν εἰκονοκλάστας χείρους τῆς Σαμαρείτης ἤγρομαι, ὅσον ἐμῆνοι ἔα ἄγνοια διεπερᾶσαντο, ἀλλόττεροι ὄντες τῆς Χριστιανισμοῦ· οὗτοι δὲ ἐν γνώσει πεπηθήκασιν, καὶ ἀνάξιοι εἰσὶν ἀπολογίας. ὡς γὰρ γέγραπται· ὁ γνοὺς τὸ θελημα τοῦ κυρίου αὐτοῦ, καὶ μὴ ποιῶν, δαρήσεται πολλάς.

Νικόλαος ὁ ὁσιώτατος Ἐπίσκοπος Κυζίκου εἶπε· κατὰ τὸ ἐλάχιστος τῆς ὑμῶν ὁσιότητος βίβλον ἐπάρομαι ἔν τῃ ἀγίῳ πατρὶς ἡμῶν Ἰωάννου Ἐπισκόπου Θεσσαλονίκης, ἔ ἀξιῶ ἀναγνωθῆναι.

Ἡ ἀγία συνόδος εἶπεν· ἀναγνωθῆτω.

Καὶ λαβὼν Δημήτριος ὁ ἀλαβείστας διάκονος καὶ σιβολύλαξ ἀνέγνω.

Ἰωάννου Ἐπισκόπου Θεσσαλονίκης ἐν τῆς λόγου, οὗ ἡ ἑρμηνεία.

Μέχρι τότε περὶ τῶν κώλων ἡμῶν ἔ τὸν Ἰησοῦ Χριστόν. ἔ μετ' ὀλίγα ὁ Ἐμῶν εἶπεν ὑμεῖς οὐδ' ἐν ταῖς

Basilii sanctissimus episcopus Ancyrae dixit: Etiam indulgentia eos indignos iudicavit.

Ioannes reuerendissimus monachus, & vicarius orientalium pontificum, dixit: Liquet omnibus, quia Samaritae peiores sunt aliis haereticis: & haeresis eorum nimis eiicienda & praua est, & a gratia omnino longinqua. Itaque oratio demonitrat, quoniam hi qui venerabiles iconas subuertunt, deteriores sunt istis. * Dignum ergo est nominare illos Samaritas.

* Gr. Satis autem est

Constantinus sanctissimus episcopus Constantiae Cypri dixit: Ego quidem imaginum infractores tanto peiores Samaritae arbitror, quanto illi ignoranter egerunt, cum essent alieni a Christianismo. Isti vero scienter fecerunt, & idcirco indigni sunt satisfactione. sicut enim scriptum est: *Qui nouit uoluntatem domini sui, & non facit, uapulabit multis.*

Luc. 2.

Nicolaus sanctissimus episcopus Cyzici dixit: Ecce ego seruum minimus sanctitatis uestrae librum defero sancti patris nostri Ioannis episcopi Thessalonicae, & postulo recitari.

Sancta Synodus dixit: Recitetur.

Et accipiens Demetrius reuerendissimus diaconus & sceuophylax, legit.

Ioannis episcopi Thessalonicae de sermone, cuius initium est.

Vsq̄ue nunc Dominum nostrum & Deum Iesum Christum tentans perseuerat inimicus in eremo. Et post pauca: Gentilis dixit: Vos ergo in ecclesiis